UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XLVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

uel ſequuta ratificatione ſua, ex quo maritus, uel ali9,
qui nomine do. Catherinæ poſſeſſionẽ de nouo ap-
prehendere uoluit, non habuit, nec cenſetur habere
mandatum ab ea, nec à lege, nec eſt de perſonis, quæ
ratione poteſtatis poſſeſſionẽ acquirant, per ſupradi-
cta. Ex quibus cõſtat, ꝙ do. Catherina nec ꝑ colonũ,
nec per maritum dicitur poſſeſſionem acquiſiuiſſe.
34 ¶ Aduertatur ẽt, ꝙ† ex quo do. Catherina eſt minor,
ea non potuit hæreditatem adire, niſi cum ſolemnita
te à iure, & à ſtatutis requiſita, nam cũ per aditionem
hæreditatis obligetur. §. neq; inſtit. de aucto. tut. non
potuit adire, niſi ſeruata ſolemnitate ſtatuti ſub rub.
de contractibus cum minoribus. Præterea† ſolus mi-
35 nor nõ põt habere ratũ id, ꝙ eſt eius nomine geſtũ,
niſi factus ſit maior Bal. in l. cum maritũ. C. de ſolut.
& in l. 1. & per totum. C. ſi maior fact. rat. hab. uel niſi
cũ auctoritate tutoris, aut curatoris, & ſic cũ ſolemni
tate requiſita à iure, ut eſt glo. nota. & ibi Bar. ff. de cõ
dict. indeb. & cõſequẽter ex prædictis conſtat illos de
Scalis eſſe poſſeſſores dictorum bonorum, & ad illo-
rum fauorem eſſe iudicandum. Laus Deo.

S V M M Æ.

1 *Poſſeßorium, & petitorium ſimul fuiſſe intentatũ ex quibus uer bis inferatur.*
2 *Poſſeſſorio retinendæ, & uti poſſidetis quando agi dicatur.*
3 *Petitorii iudicium eſt, quando agitur actione communi diuidundo, & petitur declarari rẽ eſſe communẽ, & pro parte ſpectare.*
4 *Poßeßorium retinendæ, & petitorium ſimul ab eodem nõ poſſunt in eodẽ libello cumulari, & proceſſus ſuper utroque factus, & ſententia ſuper utroque lata non ualent.*
5 *Etiam partibus non opponentibus, ſeu ita uolentibus.*
6 *Secus eſt in poſſeſſorio adipiſcendæ, & petitorio ſimul intentatis.*
7 *Sententia quomodo à iudice ſuper poſſeſſorio, & petitorio ſimul in tentatis ualide ferri debeat.*
8 *Petitorium ſolum eſt intentatum, quando uerba concluſionis peti- torium duntaxat inferunt licet uerba libelli narratiua etiã poſ ſeſſorium inferant.*
Et ſententia tunc utrunque complectens non ualet. num. 11.
9 *In poſſeſſorio retinendæ quomodo ſit concludendum.*
10 *Et quomodo ſententia ſit ferenda.*
11 *Sententia non conformis petitioni, & concluſioni factæ in libello non ualet.*
12 *Ex alienatione, & contractu contra legis, ſeu ſtatuti prohibitio- nem factis nec dominium, nec uſucapiendi conditio, nec poßeſſio transfertur, neque acquiritur, & poſſeſſio ex his acquiſita cen- ſetur uitioſa, & num. 15.*
13 *Ex conſtituto appoſito in inſtrumento nullo poſſeſſio nõ trãsfertur.*
14 *Prælatus, & Minor nõ poſſunt res eccleſiæ, ſeu minoris alienare ni ſi cum certa ſolemnitate, & in certis caſibus, & aliter alienan do nec dominium, nec poſſeſſionem transferunt.*
16 *L. quemadmodum. C. de agric. & cenſi. lib. 11. declaratur.*
17 *Confeſſio facta ſuper contentis in inſtrumento, ſeu actu nullo non nocet, nihilque operatur.*
18 *Confeſſio procuratoris ut noceat domino, quid requiritur.*
19 *Solemnitas extrinſeca an, & quando ex uerbis inſtrumenti narra tiuis probetur.*
20 *Et quid, ſi diuturnitas, & curſus longi temporis concurrat.*
21 *Titulus non præſumitur ex diuturnitate temporis, quando de ma- gno præiudicio tractatur.*
22 *Teſtes examinati corã uno iudice ĩ alio iudicio ut fidẽ inter eaſdẽ ꝑ ſonas corã alio iudice, & ĩ alia inſtãtia faciãt, quid requiritur.*
23 *Statutum Bononiẽſe ſub rub. de rebus communibus inter coniun- ctos niſi certo modo non alienãdis de quibus cõiũctis loquatur.*
24 *Et conſenſum, ſeu ratificationem coniuncti in alienatione requirẽs quomodo intelligatur.*
25 *In ſtatutis uerba ſunt uerè, & propriè intelligenda.*
26 *Pro forma, & ſolemnitate requiſita uerè, & propriè ſunt adim- plenda.*

EPITOME.

Poſſeſſorium retinendæ non poſſet etiam partibus
conſentientibus cum petitorio cumulari, & proceſ-
ſum ſuper utroq; factum, & ſententiam ſuper utroq;
lata non ualere, & reuocari debere.

Et alienationem rei factam nõ ſeruata forma, & ſo-
lemnitate ſtatuti nõ ualere, nec ex ea dominium, aut
poſſeſſionem transferri, demonſtratur.

CONSILIVM XLVIII.

VIſo diligenter proceſſu cauſę, abſq; mul-
loquio, & omiſſa hinc inde diſputatione,
concludo benè fuiſſe pro parte illorũ de
Fabrettis appellatũ, ſeu querelatũ, & male
per do. iudicem à quo iudicatũ ad fauorem magiſtri
Thadei de bello, quoniam aut uolumus dicere, ꝙ per
dictũ magiſtrũ Thadeũ poſſeſſoriũ, & petitoriũ ſimul
1 fuerit intentatum, prout† uidetur colligi ex uerbis li-
belli, in quo dicitur, & narratur, ꝙ magiſter Thadeus
à dictis de Fabrettis turbatur, inquietatur, & moleſta-
tur ſuper poſſeſſione rei, & petitur per iudicem decla-
rari rem eſſe communem, & pro parte ad dictum ma-
2 giſtrũ Thadeũ ſpectare, nam† quando agitur pro mo-
leſtationibus, turbationibus, & inquietationibus in
poſſeſſione rei illatis, dicitur agi poſſeſſorio retinen-
dæ, uidelicet uti poſſidetis. ad nota. per glo. & Bart. in
l. 1. in prin. & in §. retinendæ. & in §. interdictũ. ff. uti
poſſid. & per Abba. per illum text. in 14. notabili. in
licet cauſam de probat. in c. paſtoralis. & in c. cum di-
3 lectus. de cauſ. poſſeſ. & proprie. &† quando agit̃ actio-
ne communi diuidundo, & ut res communis diuida-
tur, & negetur, rem eſſe communem, illud iudicium
dicitur ſuꝑ petitorio uerti, ut eſt tex. & ibi Bart. Bald.
Salicet. & alii. C. commu. diuidun. & hoc tanto magis
dicendum eſt in caſu noſtro, quoniam nõ ſolum agi-
tur ſimpliciter, ut res communis diuidatur, ſed etiam
petitur declarari rem eſſe communẽ, & pro parte ad
dictum magiſtrum Thadeũ ſpectare, & pertinere, &
conſequenter iudiciũ etiam ſuper proprietate rei di-
citur intẽtatum, quia iudicare rem eſſe communem,
& pro parte ad aliquem ſpectare cauſam dominii, &
proprietatis concernit, ut colligitur ex iis, quæ haben-
tur. in d. l. 2. & facit tex. in l. ſi in rem. in princi. ff. de rei
uendica. iuncta gl. ibi in uerb. partẽ pro diuiſo, & ibi
in uer. quottam pro indiuiſo. Ex quibus ſequitur, ꝙ li-
bellus, & proceſſus in caſu noſtro factus ſuper utroq;
fuit nullus, & inualidus, & ſñia per iudicẽ ſuper utro-
que lata nõ ualuit, uel ſaltẽ debet in cauſa appellatio-
4 nis reuocari, quia† poſſeſſorium retinendæ, & petito-
rium ſimul ab eodẽ nõ poſſunt in eodẽ libello cumu-
lari, nec ſuper utroq; procedi, alioquin proceſſus, &
ſententia nõ ualet, ut in terminis uoluit Barto. quem
docto. communiter ſequuntur. in l. naturaliter. §. ni-
hil commune. in 2. q. princi. in colum. 11. ibi ſecundo
quæro. in uerſ. quandoque impeditur ratione contra-
rietatis. ff. de acquir. poſſ. & illum ſequitur Ant. de Bu-
5 tr. in d. c. cum dilectus. colum. 11. & ibi Abb. † dicit
Bar. ibi, quando cumulatio petitorii, & poſſeſſorii im-
peditur ratione contrarietatis (quod quidem contin-
git, quando poſſeſſorium retinendæ cum petitorio
cumularetur) ſi contrarietas in uno, codemque iudi-
cio, & in eadẽ inſtãtia apparet, tũc iudex põt reſpuere
libellum, itẽ pars poteſt opponere, & actor ab hoc ge-
nere agendi repelletur. l. 1. de offic. aſſeſſo. iuncta l. 1.
C. de furtis. ſi uerò iudex, uel pars nihil dixerit, & ſu-
per dicto libello contraria continente, ut ſupra, pro-
ceſſum fuerit, ſi in proceſſu etiam contraria contine-
tur, quia ſuper utroque fuerit proceſſum, & probatum,
tunc iudex debet reum abſoluere, etiam ipſo non op-
ponente, nam actor proponendo in libello illa duo
remedia, & ſuper ambobus procedendo, ſe ipſum
excludit, quia uidetur quodam modo ſibi cõtrarius
per

per tex.in l.ubi repugnantia.ff.de reg.iur.l. ſcripturæ.
C.de fid.inſtrum.l.2.ff.quan.appel.ſit.in §.ſed ſi alius.
& facit l.1.C.de appell.& habetur per Bart.in l. prola-
tā.C.de ſent.qui dicit, ꝙ iudex ferendo ſententiā ſu-
per poſſeſſorio,& petitorio ſimul facit, ꝙ ſua ſenten-
tia poſſit per viam appellationis reuocari,quia poſſeſ
ſorium retinendæ, & petitorium nō poſſunt ſimul cu
mulari,nec ſuper vtroq; ſimul ꝓcedi, nec ſuper vtro-
que ſimul ſententia ferri poteſt, ut latè declarat Bart.
in d.§.nihil commune.& habetur per Abb. in c.paſto
ralis.in 5.col.& in c.2.& in c.cum dilectus.de cau.poſ.
& proprie.per Paul.de Caſt.in l.ordinarij.C.de rei vē
dica.& per Bar.Salyc.& alios in l.incerti.C.de interd.
6 Sed † poſſeſſorium adipiſcendæ, ſeu recuperandæ,&
petitorium,uolentibus partibus,poſſunt ſimul cumu
lari, quia ex hoc nulla reſultaret contrarietas,quāuis
ordo iuris uidelicet cauſæ ad cauſam peruerteretur,
& ita intelligatur tex.in c.1.de reſtitu.ſpolia.& in c.1.
& in c.dilectus.ubi Abb.declarat de cauſa poſs.& pro
prie.& habetur per Bart. in §. nihil commune.Sed in
caſu noſtro intentatum fuit petitorium ſimul cū poſ-
ſeſsorio retinendæ in eodem libello, & ſuper vtroq;
fuit proceſſum,& iudicatum,ergo proceſſus, & ſentē
tia non ualuit, & in cauſa appellationis reuocari de-
bet,quamuis etiam uolentibus partibus, & non con-
tradicentibus ſic eſſet proceſſum ad tradita per Bart.
in d.§. nihil commune.& per Abb.in d. c. paſtoralis.
colū.5.Præterea poſito etiam in caſu noſtro potuiſſe
poſſeſſoriū cum petitorio cumulari, & ſuper utroq;
procedi,& iudicari ex eo, ꝙ pars non appoſuerit, qđ
eſt falſum,ut dixi, tamen adhuc dico ſententiam latā
per do.iudicem à quo eſſe per appellationem annul-
7 landam,& reuocandam, quia † etiam illis caſibus,ꝗ-
bus de iure petitorium cum poſſeſſorio eodem tem-
pore cumulari, & ſuper utroque procedi, & iudicari
pōt,iudex in iudicando,& in ſnīa prius poſſeſſorium,
quàm petitorium terminare debet, ut eſt text. clarus
in d.c.cum dilectus.alioquin ſententia pōt per appel-
lationē reuocari,arg.eorum,quæ uoluit Bar. in d.l.ꝓ-
latam.& eſt gl.in ſumma 2.q.1.& habetur per Specul.
in tit.de petit.& poſſeſs. in §.1. in uerſi. quid ſi primo.
Sed in caſu noſtro iudex in ſententia, & in terminan-
do prius terminauit petitorium, quia prius declara-
uit rem eſſe cōunē, & pro parte ad dictum magiſtrū
Thadeum ſpectare, & ultimo loco declarauit turba-
tiones,& moleſtationes dictorum de Fabrettis fuiſse
iniuſtas,iniquas,& temerarias, ergo &c. ¶ Aut uolu-
mus dicere, in libello ſolum fuiſse intentatū petito-
rium,& nō poſseſſorium, uidelicet petitū fuiſse ſolū
rem eſse communē,& illam debere diuidi iuxta ea,q̄
habentur in l.2.C.cōi diuidun.& prout arbitror in ca
8 ſu noſtro uerisſimum eſse:nam † licet in narratione
libelli narratum fuerit,ꝙ magiſter Thadeus rē pacifi
ce,& quiete pro parte poſſidebat, & in ea ab illis de
Fabrettis turbabatur,& moleſtabatur,tamē poſtea in
concluſione,quæ dēt attendi,& ex qua remedium,&
actio intētata colligitur ad tradita plenè in c. dilecti.
extra de iud.per Bar.in l.1.col.pen.ff.de eden.in uerſ.
uidimus.& l.1.§.1.ff.ſi men.fal.mod.dixe.ipſe magi-
ſter Thadeus petiit ſolū declarari rē eſse communē,
& pro parte ad eum ſpectare,illamq; debere diuidi ſe
cundū remediū ſtatuti de iudiciis diuiſoriis,& conſe
quēter ex medio concludendi colligitur, intentatū
9 fuiſse ſolū petitoriū,& non poſseſſoriū,cum † in mo-
do concludendi non fuerit petitū, ꝙ iudex declara-
ret aduerſariū debere à moleſtationibus deſiſtere,ꝓ-
ut neceſſarium eſt in poſseſſorio retinendæ,ut decla
rat Bar.in d.l.1.§. interdictū. & adhuc dico ſententiā
latā per do.iudicem à quo non ualere,& eſse in cauſa
appellationis reuocandam,quoniam non ſolū fuit la

ta ſuper eo, quod petitū fuit, ſed ēt ſuper poſſeſſorio
10 retinendæ, cum † ultra quod declarauit rem eſſe cō-
munem,& debere diuidi, declarauerit ēt moleſtatio
nes,turbationes,& inquietationes illatas per illos de
Fabrettis fore, & eē illicitas,temerarias, & indebitas,
quæ uerba ſententiæ continent poſseſſoriū,quia ſnīa
in poſseſſorio retinendæ ſic eſt ferenda, ut declarat
Bar.in l.ſi duo.in princ.ff.uti poſſid.& docto.in d. c.li
11 cet cauſam.ergo † ſequitur,ꝙ iudex condemnauit in
eo,quod non fuit petitum, & aliter, quàm fuerit peti-
tum,& propterea ſnīa tanquam non conformis peti-
tioni nō ualet.c.licet heli.de ſimon. l. ut fundus. ff.cō
mu.diuid.clem.ſæpe.de uerb.ſign. & fatuus eſt iudex,
qui iudicat ſuper eo,quod non fuit petitum.l.fi. C. de
fideicom.liber.Abb.in d.c.licet cauſam.in 4.col.uerſ.
vltimo nota.extra de probatio. & And. Barb. in c.niſi
ſpecialis.in 6.col.de offi.delegat.quinimmò,ut dictū
fuit ēt ſi in caſu noſtro petitum fuiſset, ꝙ iudex ſuper
vtroque pronunciaret, & utrūque ēt fuiſset probatū,
& partes ambæ uoluiſsent ſuper utroque debere pro-
nunciari,iudex non potuiſset ſuper utroque pronun-
ciare, reſiſtente contrarietate, quæ ex hoc reſultaret,
per ea,quæ uoluit Bar.quem omnes ſequuntur, in d.
§.nihil commune. ¶ Præterea alia ratione ſententia
videtur inualida,præſupponendo ſolum fuiſse inten-
tatum petitorium, ut probatum fuit, quia iudex non
potuit declarare rem eſse communem, & pro parte
ad magiſtrū Thadeum ſpectare uigore cuiuſdā per-
mutationis,res enim, ſuper qua agitur, fuit illorū de
Fabrettis,& erat oneribus taxarū ſubiecta,ex quo ſeq
tur,ꝙ alienari non potuit, niſi præcedentibus gridis,
& denunciationibus legitimis ſm̄ certam formā tra-
ditam per prouiſiones taxarū, quæ ꝓuiſiones quoad
hoc ſunt cōfirmatæ, & ſeruari debent, ſm̄ quod habe
tur in quadā prouiſione poſita in camera communis
Bononiæ edita de anno 1466.ſup validatione inſtru-
mentorum uenditionum factarum per comitatinos,
ubi uenditiones,& alienationes aliter factæ, non ſer-
uata dicta forma,& ſolemnitate ipſo iure annullātur,
ſed eo tempore,quo fratres iſtorum de Fabrettis par-
tes dictæ rei,& poſseſſionis uendiderunt, & alienaue
runt,non fuerunt factæ gridæ, nec alia ſolemnia ſer-
uata,quia non fuerunt dictæ gridę de uerbo ad uerbū
regiſtratæ,prout requiritur eo caſu,quo notarius,qui
non fuit rogatus de gridis, inſtrumentum uēditionis
12 confecit,ut in dicta prouiſione habetur, ergo † tales
uenditiones,& alienationes ꝯ prohibitionem dicta-
rum prouiſionum factæ nullæ ipſo iure fuerunt,& ex
eis non potuit transferri dominium, nec uſucapiēdi
conditio,& poſſeſſio ex talibus alienationibus, & cō
tractibus acquiſita cēſetur uitioſa,& malæ fidei.l.quē
admodum.C.de agric.& cenſi.lib.11.& faciunt nota.
per docto.in l.nō dubium.C.de legib. ubi Pau.de Ca.
in pen.col.dicit, ꝙ ex conſtituto ſuper tali inſtr̄o ap-
poſito nulla trāsfertur,nec acquiritur poſſeſſio, & rō
13 eſt,quia † ubi ꝯctus,ſeu inſtr̄m eſt nullū, poſſeſſio ex
conſtituto in eo appoſito non transfertur, quia uitia-
to principali uitiatur acceſſoriū, ut declarat Alex. in
l.1.§.ſi uir.ff.de acquir.poſſ. & ideò cum gridæ neceſ-
ſariæ factæ non fuerint,& illæ in inſtrumentis uendi-
tionū non fuerint regiſtratæ,ſequitur, ꝙ dictæ uendi
tiones, & inſtrumenta de eis facta fuerunt ipſo iure
nullæ,& nulla,quia nō fuit in illis ſeruata forma,& ſo
lēnitas à ſtatutis requiſita.l. iulianus. §. ſi quis rem. ff.
ad exhib.& habetur per Alex.& alios in l.1. ff. de libe.
& poſthu.Ex quibus ſequitur,ꝙ ex talibus alienationi
bus,& inſtrumentis nō potuit dominiū trāsferri, nec
acquiri.d. l. quemadmodū. ac ēt ꝗa licet ex cōtractu
nullo mediāte uera traditione poſſit acꝗri poſſeſſio,
nō tn̄ pōt dominiū acquiri,ut in d.l.1.§.ſi uir. ff.de ac
quir.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

quir.poſſ.& ibi Bar.per tex.in d.l.non dubiũ. Quinim-
mo fortè in caſu noſtro poſſet attentari, ꝙ ex quo ru-
ſtici non poſſunt alienare res oneribus taxarum ſub-
iectas propter fauorem publicum, niſi in quibuſdam
caſibus, & cum certa ſolemnitate, ut in dicta proui-
ſione habetur, alienando abſque tali ſolemnitate nõ
14 dicitur dominium, nec poſſeſſio transferri, & † hoc
uerum eſſe patet in prælato, & minore, qui non poſ-
ſunt res eccleſiæ, & minoris alienare, niſi cum certa
ſolemnitate, & in certis caſibus, ad not.per gl. in ſum
ma.12.q.2.& habetur in c.nulli. de rebus eccleſ. non
alien.& alienando abſq; ſolẽnitate requiſita nõ trãſ-
ferunt dominiũ, neque poſſeſſionẽ, ut ꝓbatur in l.iu-
bemus.§.ſanè.C.de ſacroſ.eccl.& ita ꝑ illũ tex. decla-
rat, & limitat generaliter cũ tex.in d.l.1.§.ſi uir Alex.
15 ibi, † ꝙ etiam ex contractu nullo, & cõtra legis ꝓhi-
bitionem facto poſſeſſio nõ transferatur, qñ ille, qui
non poterat alienare niſi cum certa ſolẽnitate, & in
certis caſibus, alienauit abſq; ſolẽnitate, & extra illos
16 caſus: & † hoc modo fortè poſſet intelligi tex. in d.l.
quemadmodum, qui indiſtinctè denegat ex contra-
ctu nullo cõtra legis prohibitionem facto dominiũ,
& poſſeſſionẽ acquiri, ut ibi in fin.uer.malę fidei nãq;
poſſeſſorem eſſe nullus ambigit, qui aliquid cõtra le-
gum interdicta mercatur. Ex quo infert, ꝙ magiſter
Thadeus, qui petijt, & narrauit rem eſſe cõem, & illã
poſſidere, & in ea ab illis de Fabrettis turbari, debebit
in tali iudicio ſuccũbere, ex quo de dominio, aut poſ-
ſeſſione illius non conſtat, nec probatum fuit, quia
ꝑtextu alienationis factæ à fratribus illorũ de Fabret-
tis nõ poteſt dici illius rei dominiũ, nec etiam poſſeſ-
ſionem habere, & licet de aliquibus actibus poſſeſſo-
rijs probauerit, tamen ex illis potius dicitur detinere
detentatione aſinina, quã poſſidere illa poſſeſſione,
quæ ad obtinendum in poſſeſſorio retinendæ requi-
ritur iuxta ea, quæ habentur in d.c.licet cauſam. & ꝑ
Barto.in l.ſi duo.ff.uti poſſide. ¶Nec obſtat, ꝙ illi de
Fabrettis in quodam alio iudicio intentato ſuper re-
uocatione pacti precarij cõtra dictũ magiſtrum Tha-
deum in libello, & in poſitionibus ab ipſis productis
propoſuerunt, & confeſſi fuerunt rem, de qua agitur,
ab ipſo magiſtro Thadeo teneri, & poſſideri, qñ mul
17 tipliciter reſpondetur, & primo, † dictam confeſſio-
nem non operari, ꝙ dominium, & poſſeſſio, quæ ex
contractu, & inſtrumẽto nullo ob ſolemnitatẽ omiſ-
ſam transferri non potuerunt, dicatur ex hac confeſ-
ſione translatum, ſeu translata per ea, quæ uoluit Ro
ma.in conſ.294.incip. Omnipotentis Dei &c. hæc cõ
feſſio &c. ubi uoluit, ꝙ ſi pars confiteatur contenta in
inſtrumento eſſe uera, & inſtrumentũ fuerit nullũ ꝑꝑ
ſolemnitatẽ omiſſam, illa confeſſio non nocet, nec
aliquid operatur per nõta. ab Innocen. in c. cum ue-
nerabilis.extra de exceptio.& ratio eſt, quia pars uide
tur confiteri, prout effectualiter, & uirtualiter in in-
ſtrumento continetur, ſed propter defectum ſolem-
nitatis nihil in inſtrumento effectualiter, & uirtuali-
ter continetur, ergo &c Secundo reſpondetur, ꝙ con
feſſio illa non fuit facta ab illis de Fabrettis, ſed à ſer
Hippolyto tanquã eorum procuratore, qui ſimplici-
ter procurator ad lites cõſtitutus fuerat, nec ſpeciale
mandatum à dictis Fabrettis habuit ad confitendum
18 dictũ magiſtrum Thadeum poſſidere, † prout neceſ-
ſarium erat ad hoc, ut confeſſio dicti ſer Hippolyti
ſuis principalibus nocere, & præiudicare poſſet ꝑ ea,
quæ uolunt Ant.de Butr.Abb. & cõmuniter canoni-
ſtæ.in c.fi.extra de confeſ.Bald.in l.1.in q.20. C. eod.
tit.& Lanfran.in c.qñ contra. in uerb. confeſſio. de
probat.& c.qui ad agendũ. cum ibi not. de procurat.
in 6. Tertio licet per petitionem ſupra proximè dictã
fuerit ꝓbata poſſeſſio dicti magiſtri Thadei uſq; ad tẽ

pus, quo dicta petitio porrecta fuit, tamẽ ab illo tẽ-
pore citra ex dicta petitione probatũ, q̃ magiſter Tha-
deus rem, de qua agitur, non poſſedit, quia in dicta pe-
titione dicitur, q̃ ſuper poſſeſſione dictæ rei fuit p
illos de Fabrettis reuocatum precarium uigore cuiuſ-
dam inſtrumenti uenditionis quorundam melior-
mẽtorum, ex qua reuocatione precarii ipſi de Fabret-
tis dicuntur poſſeſſores dictæ rei effecti, & magiſter
Thadeus illa poſſeſſione, quam habuit, ſi quam ha-
buit, priuatus cenſetur, per ea, quæ habẽtur in l.clam
dum.& in l.quod meo.ff.de acquir.poſ. & clarius ha-
betur in prouiſione ſuper pacto precarii edita de an-
no.1466. Nec obſtat prædictis, q̃ forma, & ſolemni-
tas requiſita in alienatione rerũ onerib. taxarũ ſubie-
ctarũ fuerit obſeruata in alienatione facta à fratribus
illorũ de Fabrettis, ut patet ex uerbis inſtrumentorum,
quibus dicitur, factis gridis &c. Quia reſpõdetur pri-
mo, ꝙ & ſi per inſtrumenta probetur, ſolemnitatem
gridarum fuiſſe obſeruatam., uidelicet eas fuiſſe fa-
ctas, tamẽ de earũ regiſtratione, quæ de uerbo ad uer-
bum in inſtrumentis fieri debet, non probatur, immò
ex inſpectione inſtrumentorũ apparet, gridæ non fue-
runt in illis regiſtratæ, quæ ſolemnitas eſt neceſſaria
quando alius notarius eſt de inſtrumentis aliena-
num, & alius de gridis rogatus, prout fuit in caſu no-
ſtro, ueluti in dicta prouiſione taxarum habetur. Se-
19 cundo reſpondeo, ꝙ † uerbis narratiuis, & aſſertiuis
de ſolemnitate gridarum poſitis in inſtrumentis non
eſt adhibenda fides, ꝙ illæ fuerint factæ, q̃a uerbis nar-
ratiuis, & aſſertiuis ſolemnitatis extrinſecæ ad actũ re-
quiſitæ fides non adhibetur quoad ea, quæ tpe inſtru-
menti, & in loco, quo inſtrumentũ factũ fuit, non po-
tuerunt fieri, nec expediri, ut uoluit not. Bar.in auth.
ſi quis in aliquo.in ult.col.C.de eden.& in l.ſciendũ.
ff.de uerb.oblig.in 2.col.qui uoluit hoc maximè lo-
cum habere, quãdo eſt talis ſolemnitas, cui partes re-
nunciare non poſſunt, ut quia eſſet ad fauorẽ publicũ
inducta, qualis eſt illa, de qua nos loquimur, & facit.
nota.per Abb.in c.quoniam contra. extra de probat.
Sed ſolemnitas gridarum non potuit interuenire tẽ-
pore, quo inſtrumenta alienationum facta fuerunt,
quia debent fieri per quindecim dies ante inſtrumen-
ta, ergo &c. & ita ĩ terminis dixit Bar.in d.l. ſciẽdũ.
1.col.& Bald.in conſi.499.in 3.lib.dicit, q̃ quando ſo-
lemnitas eſt talis, quæ ſcripturam requirit, & in ſcrip-
tis fieri debet, de illa non ſtatur uerbis narratiuis, &
aſſertiuis inſtrumenti, & facit.l.item quæritur.§.
impleto.in final.uerb.cum l.ſequen.ff.loca.ſed ſolem-
nitas gridarum requirit ſcripturam, & in ſcriptis fieri
debet, ut ĩ dicta prouiſione taxarũ habetur, ergo &c.
20 ¶Et ſi diceretur, † quòd ex diuturnitate, & curſu
temporis prę ſumuntur omnia ſolemniter fuiſſe acta.
l.qui in aliena.§.1.& ibi glo.& doctor.ff.de acquir.
hæredit.Bald.in d.conſi.499.in 2.dubio. Reſponde-
poteſt primo id poſſe intelligi quoad ſolemnitatem,
quæ ſcripturam nõ requirebat, ut in d.l.qui in aliena.
ſecus in ea, quæ ſcripturam requireret, ut uolunt Io.
Andr.Abb.& Felin.in c.ſicut.in princip. ulti.col.
de re iudic.& hoc maximè dicendum eſt in caſu no-
ſtro, ne ex eodem fonte. circa idẽ duo ſpecialia oc-
currant contra text.cum ibi nota.in l.1. C. de dot.pro-
miſ.& per Bar.in l.ſi is, qui pro emptore.ff.de uſucap.
primum enim ſpeciale eſſet, quòd ex curſu temporis
ſolemnitas præſumeretur, & ſecundum, quod ſcri-
ptura præſumeretur: ſed in terminis noſtris requi-
ritur ſcriptura, quia gridæ in ſcriptis fieri, & regiſtrari
dẽnt, ergo &c. Scđo & melius dico, ꝙ ex curſu longi
tẽporis non præſumitur ſolemnitas obſeruata, quan-
do ex ipſis actis, & ex ipſo inſtrumẽto, in quo aliqua
ſolẽnitate ſcribi debebat, defectus illiꝰ ſolẽnitatis ap-
paret

pareret, cum nulla ſit maior probatio illa, quæ ex in-
ſpectione colligitur iuxta not. per Inn. in c. ꝓpoſuiſti.
de probatio. & ita expreſsè uoluit Rom. in conſil. 50.
ſecundum numerum meum, & Aret. in d. c. quoniã.
contra ad fi. uer. & quia ſuperius: ſed in terminis no-
ſtris pro forma requiritur, ꝙ gridæ, & notificationes
ſint in inſtrumento alienationum deſcriptæ, & regi-
ſtratę, ac etiam deſcribantur cãę, propter quas fiunt
alienationes, & ex inſpectione inſtrumentorũ appa-
ret, talem ſolemnitatem non fuiſse obſeruatam, q̃a
gridæ in dictis inſtrumentis deſcriptæ, & regiſtratæ
non reperiuntur, ergo &c. Tertio reſpõdeo, ꝙ ex diu
turnitate longiſsimi temporis uidelicet 30. annorũ
præſumuntur omnia ſolemniter acta, & ſolemnitas
præſumitur ſeruata, ſed non ex curſu longi temporis
decem annorum c. peruenit. & ibi Imo. per gl. ibi ex-
tra de emp. & uend. & hoc procedit, quãdo tractatur
de præſumenda ſolemnitate principaliter ad præiudi
cium alterius, ut ibi per Imo. quod ſequitur Fel. in d.
c. ſicut. de re iud. in col. 18. dicens Alexandrum ita cõ
ſuluiſse in cõſi. 501. Sed in caſu noſtro tractatur prin-
cipaliter de præſumenda ſolemnitate ad præiudiciũ
tertii, uidelicet hominum Villæ, & utilitatis publicæ,
quia talis ſolemnitas requiritur ad fauorem utilitatis
publicæ, & hominum uillarum, ut in dicta prouiſio-
ne clarè continetur, quæ facta fuit, ne homines, & ta-
xæ fraudentur, & ne cõtra publicam utilitatem fraus
21 fiat, ergo &c. & facit † id, ꝙ uoluit Bar. in diſput. incip.
Mulier habens amplum patrimonium circa fin. qui
dicit, ꝙ quando de magno præiudicio tractatur, titu-
lus ex diuturnitate temporis non præſumitur. ¶ Non
obſtat etiam, ꝙ de poſseſsione magiſtri Thadei con-
ſtare dicatur per duos teſtes coram R. D. examinatos
quia facilis eſt reſponſio, & ultra ſupra adducta dico,
ꝙ illis teſtibus in hac cauſa coram D. Vicario poteſta
tis pendente nõ eſt fides adhibenda, nec ipſi aliquid
probant, quoniam extraiudicialiter nulla præceden-
te petitione, & lite non conteſtata fuerunt coram R.
D. examinati, & ideò non poſsunt in alio iudicio, &
22 corã alio iudice fidem facere, quia ad † hoc, ut teſtes
corã uno iudice, & in alio iudicio examinati fidem
coram alio iudice in alia inſtantia inter eaſdem per-
ſonas faciant, requiritur, ꝙ coram primo iudice legi-
timè, & lite conteſtata, & iuris ordine ſeruato fuerint
examinati, ut habetur per Bar. in l. prætor. §. 1. in ulti.
col. ff. ui bono. rap. in uer. ſed puto ſic dicendum per
tex. in c. ueniens. de teſtibus, & per not. in c. cum dile-
ctus. de ord. cognitio. ¶ Præterea ex alio capite aliena
tio, & uenditio per fratres illorum de Fabrettis facta
fuit nulla, & ipſo iure inualida, quia non fuit in ea ſer
uata alia forma, & ſolemnitas requiſita à ſtatuto ſup
alienatione, & uenditione rerum cõmuniũ inter cõ-
iũctos, ut habetur in ſtatuto poſito ſub rub. de rebus
communibus inter cõiunctos &c. quo cautum eſt, ꝙ
coniunctus habens rem cõem pro indiuiſo teneatur
ſuum coniunctum requirere ſub certa forma ibi tra-
dita, alioquin alienatio aliter facta non ſeruata dicta
forma dicatur ipſo iure nulla. Nec obſtat, ſi diceretur
ꝙ Mattheus de Malchiauellis auctor dicti magiſtri
Thadei per emptionẽ, quam primo loco fecit de par
te dictę poſſeſſionis, factus fuerit cõiunctus iſtis de Fa
brettis, cũ quibus præſens lis pẽdet, quo fit, ut poſtea
emendo aliam partẽ, non debuerint alii de Fabrettis
requiri, cũ ipſe Mattheus, qui iã cõiũctus erat factus,
eſſet in illa cauſa, ꝙ is requiri debuiſſet ĩ caſu, quo alij
uoluiſſent in non coniunctos alienare, & ideò cum ſe
cunda alienatio inter cõiũctos facta fuerit, alia req̃ſi-
tio nõ fuit neceſſaria, nec locũ habuit ꝓhibitio facta à
ſtatuto, arg. l. pater filiũ. §. q̃ndecim. ff. de lega. 3. cum
ſim. quia reſponderi poteſt, quòd ex quo prima alie-
natio facta de prima parte ipſi Mattheo non ualuit, &
fuit nulla, quoniam in ea non fuit ſeruata forma req̃-
ſita per prouiſiones taxarum, nec etiã forma requiſi-
ta in alienatione rerum communium, ipſe Mattheus
per dictam primam alienationem non fuit factus cõ
iunctus, cum ex ea nihil ſibi fuerit acquiſitum, ut ſu-
pra, ergo in alienatione ſecũdæ partis ſibi ab alio fra-
tre illorum de Fabrettis factæ non ipſæ, ſed iſti alii de
Fabrettis requiri debuerunt. Præterea poſito, ꝙ fa-
ctus eſſet coniunctus, tamen non potuit poſtea alie-
nare in magiſtrum Thadeum non coniunctum con-
tra prohibitionem dicti ſtatuti, niſi requiſitis illis de
Fabrettis ſibi coniunctis, arg. d. l. pater filium. §. quin-
decim, ubi caſus, & per ea, quæ habentur in dicto ſta-
23 tuto de rebus communibus. Rurſus † ſtatutum illud
loquens de coniunctis requirendis non loquitur de
coniunctis re ſimpliciter, & qui eſſent coniuncti ſolũ
ratione rei communis, ſed de cõiunctis ſanguine ha-
bentibus rem cõem pro indiuiſo, cũ loquatur de con
iunctis iure agnationis, uel cognationis uſq; ad quar
tum gradũ, ut in ſtatuto habetur. Nec dicatur ſtatutũ
illud habere locum, niſi coniunctus alienationi con-
ſentiret tẽpore alienationis, uel ante, ſeu poſtea quan
docunq; ratificaret, ſed iſti de Fabrettis poſtea tacitè,
& expreſsè ratificarunt, tacitè per patientiã longi tem
poris. l. qui in aliena. §. 1. ff. de acquir. poſſ. & expreſſe
porrigendo ſupradictam petitionẽ contra dictũ ma-
giſtrũ Thadeũ, ergo &c. quia dici põt ultra ea, quæ ſu-
pra dicta fuerunt, ex quibus reſponſio optimè colligi
24 tur, ꝙ † cũ à ſtatuto ratificatio, & conſenſus pro for-
ma, & ſolẽnitate requirantur, ut ibi & ſi alienauerit
contra prædictam formã &c. debet intelligi de uera,
& propria ratificatione, & de uero, & proprio conſen
ſu, nõ aũt de tacito, & improprio, qualis eſt ille, qui
induceretur, & p̃ſumeretur ex curſu longi temporis,
25 tũ quia ſumus in ſtatutis, in quibus uerba ſunt ꝓpriè,
& uerè intelligenda. c. in noſtra. de iniur. & dam. dat.
l. 3. §. hæc uerba. ff. de neg. geſt. & l. quicquid aſtringẽ-
26 dæ. & ibi Bar. ff. de uerb. oblig. tum ẽt quia † ea, quæ ꝓ
forma, & ſolemnitate requiruntur, ſunt uerè, & ꝓpriè
adimplenda. l. qui hæredi. & l. mæuius. ff. de condit. &
demon. & hr̃ per Alex. & alios in l. 1. ff. de lib. & poſth.
Et ad id, quod dictũ eſt de ratificatione expreſsè facta
per productionem dictæ petitionis, dicas, ut ſupra la-
tius tetigi, quæ hic bene inſeruiunt, & propterea ali-
ter non refero. Vltimo non obſtat, ꝙ dictis de Fabret
tis facta fuerit req̃ſitio, & notificatio per Nicolaũ fi-
lium dicti Matthei, ſm̃ quod ſtatutum prædictum re-
quirit, nam hoc eſt falſum, & notificatio hæc non fuit
talis, ex qua alienatio facta dicto Mattheo confirmari
potuerit, & iſti de Fabrettis beneficio dicti ſtatuti pri
uari potuerint. Primo quia notificatio debuit fieri ad
inſtantiam coniunctorum, & fratrum illorum de Fa-
brettis ante, quam ipſi partes ſuas uenderent, non au
tem ad inſtantiam emptoris, ſeu eius filij longo tem-
pore poſt factam uenditionem, cũ illa pro forma re-
quireretur, argum. l. obligari. §. tutor. ff. de auctor. tut.
& habetur in dicta l. 1. ff. de liber. & poſthu. Secundo
quia in notificatione facta ante uenditionem rei cõis
coniuncto debet dari, & aſſignari terminus quinde-
cim dierum, quod non fuit factũ in caſu noſtro. Ter
tio quia in notificatione non debet taxari, neque præ
figi certum pretium ad uoluntatem illius, qui emit
non ſeruata forma, prout factum fuit in hoc caſu, in
quo Nicolaus obtulit ſe uenditurũ longe maiori pre
tio, quam ipſe emerit, ſed res debet offerri pro pretio
taxando arbitrio duorũ uirorũ, ut in ſtatuto habetur,
ergo ſequitur, ꝙ ſumus in caſu, in quo notificatio prę
dicta illos de Fabrettis nullo modo affecit. Et hæc in
p̃ſenti cõſultatione iuris eſſe exiſtimaui. Laus Deo.

SVM-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN